

Základní škola v Habartově

Školní časopis

První číslo/ročník čtvrtý

Prosinec 2006

Toto číslo připravili žáci 9. ročníků.

Namalovala: Nikol Hájková ze 7. A

Představujeme se

Třída IX. A

9.A. vznikla před dvěma lety spojením tříd 7.A a 7.C. Naše třída není vůbec dobrý kolektiv.

Ve třídě nás je 24, ale v minulém roce nás bylo 25. Markéta Ručková se však odstěhovala do Lokte.

A teď k naší třídě. Všechno nám trvá strašně moc dlouho. Co jiným trvá pár dní, o tom my se musíme radit nejméně měsíc. Ten důvod je nejspíš v tom, že si každý myslí, že jeho názor je právě ten nejlepší. Třeba v případě, když jsme se měli dohodnout na společných tričkách, se vždy našel někdo, kdo to tričko nechtěl. Většina třídy se už dohodla a myslelo se, že se konečně dohodneme a zase to nevyšlo. Ted' už jsme se konečně shodli. V naší třídě je několik part: Barbíny - sem patří hlavně Marcela Krausová (pořád by se s někým hádala), Hana Svejková (je klidnější povahy) a Denisa Váchová (strašně si myslí, jak není krásná) ty si o sobě myslí, bůhví jak nejsou nádherné a pořád by někomu chtěly rozkazovat. Většina třídy je zrovna moc nemusí.

Potom jsou zde Rokerky - ty jsou asi tak nepřijatelnější. Mají dobrý

hudební styl. Poslouchají nejraději skupinu Slipknot, což je metalrapová skupina. Sem patří: Petra Chalupská, Aneta Čezíková, Klára Dobošová, Petra Hanáková a Šárka Hlušíčková.

Další party už nemusím zmiňovat, poněvadž o nich nic nevím. Jen to, že do jedné z nich patřím i já spolu s Pepou Plomitzerem, Pavlem Charousem a Erikem Bečákem. Máme však ve třídě i svérázné lidi jako je třeba Ladislav Oros zvaný Župňák, který dne 25.9.zapálil, jak on říká, prý nechtěně, Kláře Dobošové vlasy. Pak je tady i zvláštní David Kubín, ale ten je ještě přijatelný. Sice se s nikým moc nebaví a o hodině nic nedělá. Tedy jen to, že si celou hodinu maluje na ruce, ale někdy je dost v pohodě. Přesto všechno se někdy v naší třídě alespoň docela zasmějeme.

Napsal: Michal Habal z 9.A

Druhý pohled na třídu IX. A

Naše třída je zvláštní. Je to třída pubertálních magorů. Ani holky nejsou žádní andílci. Ve třídě je osm kluků a 15 holek, což je asi dvojnásobek. To nám klukům vcelku vyhovuje. Kolektiv je rozdělen na několik part. Každá z nich je nějak výjimečná, ale celkem spolu dobře vycházíme (až na pár výjimek).

Učit v naší třídě není žádný med. Na něco jsme prý chytří, někdy z nás zase nikdo nic nedostane. Dokonce se o nás říká, že už kvůli nám odešli 2 učitelé a to není dobrá pověst. Naše třídní učitelka je Mgr. Jitka Polívková. Ta se za nás vždy přimluví.

Zná nás nejlépe, a proto ví, že i v nás je něco dobrého. To nás povzbuzuje a je to fajn. (Teda aspoň já si to myslím.). V šesté třídě a prvním pololetí sedmé třídy jsme měli jinou třídní učitelku. Nechtěli jsme ji ztratit a těžko jsme se s ní loučili. I ona se s námi loučila se slzami v očích.

Dnes už však máme jiné starosti. Myslíme na střední školy, děvčata nejčastěji myslí na kluky. Na co myslíme my kluci, o tom se raději nebudu rozepisovat.

Napsal: Erik Bečák, IX.A

Naše třída IX. B

Mnozí vidí naši třídu všelijak. Někteří lidé používají slova typu: veselá, sportovně nadaná, vztahovačná a provokativní.

Ale jaký pohled máme na třídu my? Může být devět let dostatečná doba, abychom naši třídu opravdu poznali? Žádný člověk nemůže znát toho druhého natolik, aby ho mohl soudit a odsuzovat! Každý má svou špatnou, ale i dobrou stránku. Jde jen o to, z jaké strany poznáme dotyčného a jaký si o něm uděláme úsudek. Proto se pokusíme charakterizovat třídu jen povrchně a zbytek necháme na vás ... Je jen na vašem zájmu, zda nás chcete poznat osobně.

Názory na naši třídu jsou optimistické a většinou jednotné! Je to přeci něco, jako naše druhá rodina, vždyť s ní trávíme od pondělí do pátku každý den průměrně okolo šesti hodin! Za devět let jsme spolu prožili dráhu radostných chvil, výhry, okamžiky porozumění, vznik nových přátelství a vztahů, ale i nepřátelství, chvíle smutku, strastí a okamžiky plné emocí. Vlastně je to velká jízda horskou drahou.

Dokončení školní docházky ale neznamená, že i když si půjdeme každý svou vlastní cestou, že přátelství a kamarádství zůstane stálé. Některá přátelství jsou na celý život a některá zůstanou v našich srdcích jako vzpomínky na krásné chvíle našeho mládí. Přesto, že se nám něco nezdaří nebo nevyjde tak, jak si přejeme.

Život jde dál ... Nacházíme stále nové přátele, jak špatné, tak i ty dobré. Jde jen o to, abychom je zařadili do té správné skupiny a někomu neukřivdili nebo naopak se v někom nespletli a dotyčný nám neublížil ...

„Když je ti nejhůř, tak poznáš přítele!“

„Přátelství násobí radost a dělí žalost.“

„Přítel je ten, kdo o vás ví všechno a má vás pořád stejně rád.“

Tyto citáty si pořádně vryjte do paměti. Ještě si na ně vzpomenete a přiznáte si, že na nich je něco pravdy.

Bohužel ještě nikdo nevynalezl stroj času, ve kterém bychom se mohli vrátit a změnit občas svou nevyvedenou minulost. Říkáme si: „Proč jsem to neudělal jinak?“ Většinou už je pozdě a my s tím nic neuděláme. Proto se nezapývejte minulostí a řešte budoucnost!!!

Myslíme si, že naši třídu si bude mnoho kantorů a spolužáků pamatovat ...

Napsaly: Šindelářová, Hrubá, Krautwurmová, Příbylová z IX. B

příblížení třídy

IX.B

Naše třída IX.B se skládá z několika spolků. Hlavně naše známá pětka, kterou asi všichni dobře znáte. Dále jeden početný kroužek, který tvoří většina holek, a pak snad posledních pár kluků.

Asi nejsme tak dobrý kolektiv jako jiné třídy. Přestávky u nás vypadají občas trochu podivně. Občas se někdo pohádá, jindy vzduchem lítá nějaká ta propiska či fix a abych řekl pravdu lítá u nás občas vzduchem i něco jiného než jen obyčejné propisky a fixy. Mám

na myslí třeba kus svačiny, ovoce a tak dále. Ale jinak nic moc zajímavého.

Kluky z naší třídy hlavně baví vydávat nějaké zvuky či pazvuky nebo něco vykřikovat. Obzvláště během vyučování jim to dělá hroznou radost. Radost jim nezkaží ani to, že jim učitelé slibují dlouhé zápisy do žákovských knížek.

Dobré na naší třídě je, že se všichni spolu bavíme a nikoho neodstrkujeme a to je to hlavní.

Napsal: Daniel Frank z 9. B

Čím bych chtěla v životě být?

V patnácti letech stojím na prahu důležitého rozhodnutí. Čím bych chtěla v životě být? Čeho bych chtěla v životě dosáhnout? Tyto otázky jsou osudem každého z nás. Ale je 15 let skutečný věk, kdy se mám rozhodovat o své budoucnosti? I když se to těžko přiznává, jsem pořád ještě dítě a copak může dítě vědět, jaké zaměstnání bude pro něj nejlepší? Ví vůbec, co od života očekává? Já si to ještě neumím představit a myslím, že nejsem sama. Většina lidí přiznává, že kdyby měli na výběr více času, určitě by volili jinak. Bude to i můj případ nebo ne? Teď jsem šťastná a chci takto zůstat ještě nějaký ten rok. Právě proto si myslím, že 15 let je příliš brzy na to, abych věděla, co doopravdy chci. Nejraději bych zůstala navždy dítětem a tyto starosti neřešila, ale vím, že to nepřejde. Čas dětství je neúprosný, to věděl i Jan Werich, když napsal: „Stojíš na prahu dospělosti a za sebou máš bezstarostný svět. Najednou je ti těžko ho opustit. Pomalu odcházíš krůček po krůčku, v očích skrýváš slzy, máš bránu dětství již za zády a víš, že se tam nikdy nevrátíš.“

Napsala: Aneta Příbylová z IX.B

*Nakreslil:
Pavel Margeta z 9.A*

Čím chceme být?

Je tu 9. třída. A my si uvědomujeme, že to je pro nás poslední rok strávený na této škole. Musíme opustit zdejší školu a nastoupit do jiné. A k tomu nás napadá plno otázek. Např. Najdeme si nové kamarády? Zvykneme si na novou školu? Budeme se vídat se svými bývalými spolužáky? Taky se tento rok musíme rozhodnout, kam bychom chtěli jít dál studovat. Někdo půjde za svým snem a někoho donutí rodiče jít na školu, na kterou se mu vůbec nechce.

Bude se nám stýskat?

Za sebe musíme říct, že se nám stýskat nebude. A proč? Vám by se stýskalo, kdyby ve vaší třídě byli na sebe všichni tak příjemní, že si např. podpálí vlasy a žalují na sebe? My si myslíme, že asi moc ne! Možná, že se naše třída změní, ale o tom vážně pochybujeme. Vždyť jsme se nedokázali shodnout za celých osm let.

Proto jsme udělali rozhovory s bývalými devátáky na téma, jak si zvykali oni v novém kolektivu atd...

Nakreslila:
Nikol Hájková ze 7. A

Rozhovor s bývalými devátáky:

První rozhovor jsme udělali s Honzou Fiedlerem:

My: Co je lepšího na nové škole?

Honza: Vzhledově je mnohem lepší, záchody jsou čistější... Prostě se mi tam líbí víc.

My: A co kolektiv?

Honza: Na základce jsme neměli žádné kolektiv a každý tam byl sám za sebe, a když byl nějaký problém, tak zase každý sám za sebe. Teď na mé škole tam jsme sice taky každý sám za sebe, ale když je problém, tak dokážeme držet spolu.

My: Stýská se ti po nějakých učitelích?

Honza: Jo. Po naší třídní paní učitelce Horové a panu učiteli Makovickým. Ty byli nejlepší.

My: Co předměty?

Honza: Matika je děsná! Zlatá p. uč. Kallová!!!! Teď nás tam na té škole naučí, tak more langoš a tramvaj :)

Druhý rozhovor jsme udělali s Tomášem Němcem:

- My: Baví tě škola, kterou sis vybral? Proč?
- Tomáš: Jo, baví. Prostě mě baví.
- My: Nevadí ti vstávání dřív a to dojíždění?
- Tomáš: Někdy mi to vadí a někdy zase nevadí.
- My: Který předměty ti teď nejdou? Který tě baví?
- Tomáš: Nebaví mě chemie nebo spíš tu učitelku nemám rád. A baví mě hodně praxe, informatika a matika.
- My: Chodí s tebou někdo známej na školu nebo do třídy?
- Tomáš: Ne, nikdo známej tam se mnou nechodí, proto jsem šel na tu školu:)
- My: Našel sis tam brzo kamarády?
- Tomáš: Ne, oni si našli mě.
- My: Stýská se ti po některých učitelích ze základky?
- Tomáš: Jo stýská se mi po naší bývalý třídní učitelce p. A. Horový. Dál po p. Makovickém, p. Černý a p. Hůlovi. A po zeměpisu s p.uč. Markovou.

A z čeho máme my obavy? Nebo na co se těšíme?

Tak já (Aneta) se chci stát sociální pracovnící a rozhoduji se, jestli mám jít na školu do Chebu nebo do Plzně. A čeho se bojím? No tak především toho, že nebudu vídat své kamarádky ze základky, nenajdu si nové, a také se trochu obávám nového prostředí. A těším se na to, že odejdu z téhle školy (spíše třídy), protože ji nesnáším. No to je asi vše.

No a já Petra zatím nevím, čím chci být. Mám nějaké představy, ale ještě nevím, na kterou školu půjdu. Bojím se toho, že to tam nezvládnou. Budu učivo zvládat? A najdu si nové kamarády, ale to snad nebude takový problém. A to je také vše!!

Doufáme, že i vy si najdete tu správnou školu nebo učební obor a hlavně, že vás bude bavit. Jestli už máte vybráno, tak jděte za svým snem a nenechte se ovlivnit okolím. Každý má přeci jiný vkus a přání.... Tak přejeme všem devátákům při jejich nelehké volbě hodně štěstí.

Napsaly: A. Čezíková a P. Chalupská z 9. A

Namalovala: Barbora Dvořáková ze 7. A

Rozhovor spaní učitelkou Mgr. Jitkou Polívkovou

1. Líbí se vám víc tady nahoře nebo se vám více líbilo dole ve škole?
Každá škola, malá nebo velká, má svá + i -. Nikdy ale nezáleží na škole. Vždy záleží na lidech, kteří jsou v ní.
2. Jakou aprobaci jste vystudovala?
Vystudovala jsem aprobaci matematika_biologie
3. Vyhovují vám předměty, které učíte?
Jsou to předměty, které mě nejvíce baví, neměnila bych.
4. Jste ráda, že máte naši třídu?
Vaše třída je podle mého názoru rok od roku lepší. Škoda, že letos končíte

5. Která třída vás kdy nejvíce rozcílila?
Jde o jednotlivce, ne o třídu. Nejvíce mě rozcílil ten, kdo nedokáže přiznat chybu, místo toho lže a hádá se.
6. Do kterých tříd si chodíte odpočnout?
Do prázdných.
7. Jak dlouho vám trvá příprava na jednu hodinu?
To je různé, někdy 15 minut, jindy celé odpoledne.
8. Hodně času trávíte ve škole a máte vůbec nějaký čas na rodinu?
Ještě, že máme ty víkendy a prázdniny.
9. Baví vás vaše povolání, berete své povolání jako koníček?
Jsou hodiny, ze kterých mám radost. Těší mě váš zájem, nebo dobré výsledky. Někdy mám ale pocit, že by mi bylo lépe v Kauflandu u kasy.
10. Kdybyste teď měla možnost, vybrala byste si jiné povolání?
Ano. Chtěla bych jako konzultant-facilitátor terapie One Brain mít vlastní kineziologickou poradnu. (Předpokládám, že nikdo nevíte, o co se jedná. Tak až se mi to povede, jste zváni.)
11. Jste spokojená s výplatou za svou práci která je poměrně náročná?
Určitě by mohlo být hůře, ale i lépe ...
12. Máte nějakou metodu na odreagování?
V současnosti spoustu stresu.
13. Jaké jsou vaše koníčky?
Alternativní medicína, numerologie, výklad karet a snů.
14. Kam jezdíte ráda na dovolenou, vyrazíte si někam raději s kamarády nebo s rodinou?
Na dovolenou jezdím s rodinou, nejraději v létě do hor. Ráda mám i výlety s kamarády, užije se při nich spousta legrace.

Napsaly: Klára Dobošová a Šárka Hlušíčková z 9. A

Rockový koncert

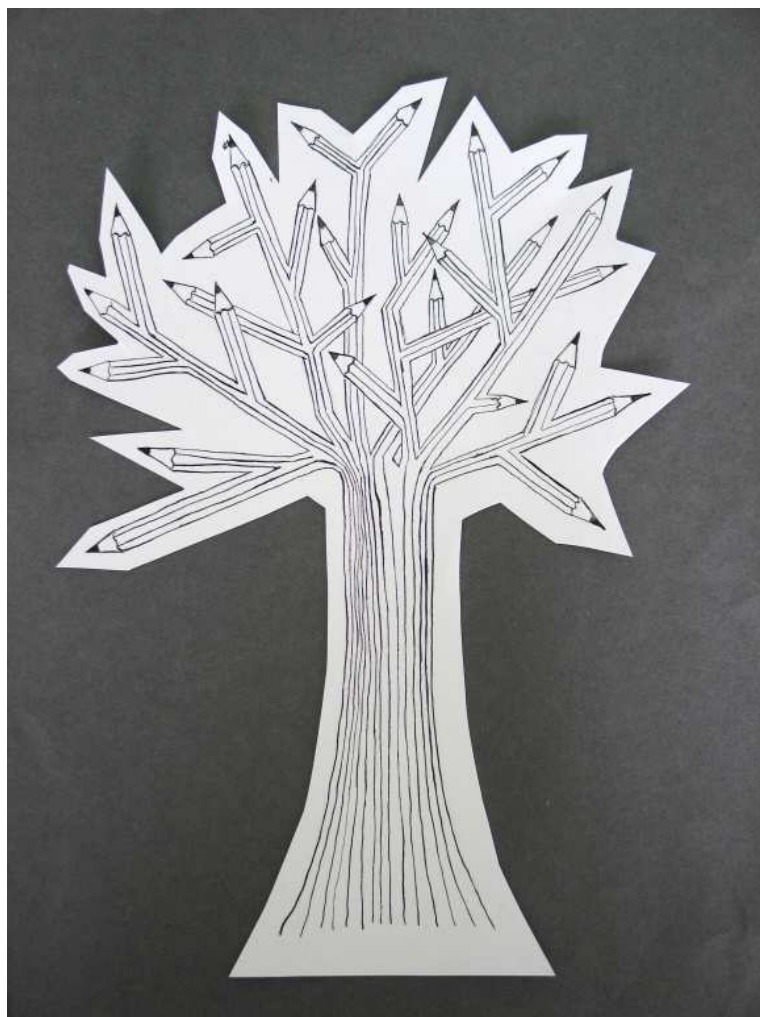
Dnešní koncert měl být zaměřen na začátek a vývoj rockové hudby. Když jsme přišli do kina, čekali jsme, co se bude dít a krátili jsme si čas povídáním s kamarády a s kamarádkami.

Po chvíli se na pódiu objevil pán s mikrofonom a začal nám vyprávět o vývoji rockové hudby.

Za pánem byla velká nástěnka s plakáty rockových skupin z období, o kterém jsme si měli povídat. Na židli seděl další pán, který hrál na elektrickou kytaru. Z jejich slov jsme se dozvěděli, že s rockovou hudbou začali černoši v USA, teenageři si začali jejich desky kupovat, ale to se nelíbilo jejich rodičům, a tak teenageři použili na rodiče trik, koupili desku bílého interpreta, vzali její obal a vložili do něj černou rockovou hudbu. Rodiče byli spokojeni, že jejich děti poslouchají bílé interprety, a dokonce se jim to i zalíbilo. Ale netušili, že poslouchají vlastně hudbu od černého zpěváka, a tak se muzika rozšířila i mezi bílé posluchače. V průběhu vyprávění nám pouštěli různé ukázky, např. Nirvanu, Sex Pistols, Beatles, Rolling Stones atd., o kterých nám zrovna povídali. Týpek s berlemi nám některé ukázky zpíval a hrál na svou elektrickou kytaru. Na konci koncertu nám pokládali otázky a když někdo odpověděl správně, dostal od nich hudební časopis. Když se náš koncert chýlil ke konci, měli jsme za úkol vymyslet text, ze kterého pán složil píseň. Někteří řekli slova a text byl na světě. Pán na tento text vymyslel nejprve rockovou píseň, po té rapovanou a na konec punkovou píseň. Byla to sranda, moc se nám to líbilo. Jinak se nám to moc nelíbilo, ale když člověk nemusí sedět v lavici a učit se, je rád i za toto. Už se těšíme na dravce, ti bývají vždy docela pěkní.

Napsaly: Dobošová, Hlušíčková z 9.A

*Nakreslila:
Zdeňka Kastlová ze 7.A*

Rockový koncert

Rockový koncert se opravdu povedl. Líbil se mi už jen kvůli tomu, že zde byly zmíněny punkové kapely Nirvana a Sex Pistols. Jinak bych řekl, že to bylo dost užitečné pro žáky osmých ročníků, protože právě v osmé třídě budou probírat rockovou hudbu. Když je bude paní učitelka Margetová trápit teorií, tak jí žáci budou schopni snáz odpovědět.

Nadále mě dost potěšilo, že nám účinkující rozdávali metalové a rockandpopové magazíny Spark a Rock and Pop. Dostal je každý, kolem kterého chlápek prošel. Samozřejmě, že nemohl dát časopis každému jednotlivě. A tak je poslal do školy, kde si je třídy rozdělily.

Jako třešnička na dortu byla píseň, kterou si vymysleli žáci naší školy. Tedy abych uvedl věc na pravou míru: každý žák nadiktoval

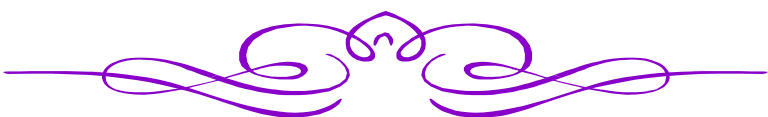
dívce jedno slovo a ta ho zapsala na tabuli, ze které pak účinkující muži četli a zpívali.

Napsal: Fiala z IX. A

Volný klub

Chtěli bychom vás seznámit podrobněji s činností Domu dětí a mládeže. Nudíte se? A nevíte co dělat? DDM vám nabízí volný klub. Každý den kromě pátku je v DDM otevřený volný klub, který začíná v 15:15 a končí v 17:00. Neplatíte žádné poplatky, jen potřebujete přezůvky. Pokaždé když přijdete, se musíte zapsat. Poté si můžete zahrát playstation, nebo si půjčit stolní fotbal, šipky, kulečnick, stolní a karetní hry. Můžete cvičit, tancovat, nebo se jen tak protahovat v tělocvičně. Pokud si chcete všeho užívat a ne si dělat problémy, musíte dodržovat jistá pravidla. Například nemluvit sprostě, uklízet si po sobě a chovat se k věcem i lidem slušně. Když tato pravidla nebudete dodržovat, budete od vedoucích vyhozeni. Pak vám zbývá jen tak se poflakovat po Habartově.

Napsaly: Jana Holečková, Marcela Čipáková, Veronika Hankerová z IX. A

Habartovské toulky

Víte, co je to za akci? Jestli ne, já vás s ní seznámím, protože jsem pomáhal při její organizaci. Je to pionýrská akce, která se konala ve dvou variantách.

První variantou je akce pro děti Pohádkový les. Přišlo na ni spousta lidí s dětmi.

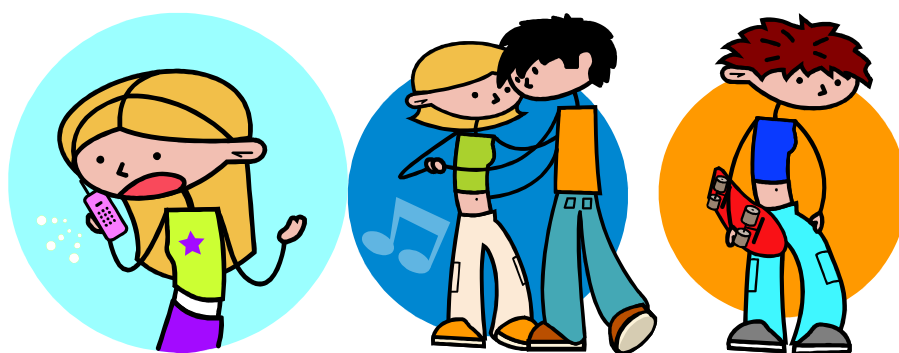
Připravili jsme si pro děti putování po našem lese kolem Habartova. Protože se les změnil v pohádkový, měly děti cestou spoustu překvapení a úkolů. Bylo zde záludné házení míčků do kelímků, házení na cíl apod. Sice je pravda, že se tu a tam objevily nějaké

organizační potíže a kvůli tomu jsme museli například trochu pozměnit plány s uspořádáním úkolů na stanovišti. Děti to přesto velice bavilo. Rodiče byli také velmi spokojeni s tím, že se nemuseli zlobit hlídáním neposedných dětí, protože ty měly zábavu na celé dopoledne. Líbil se jim program, který jsme pro ně a jejich děti vymysleli. Akce končila až někdy ve 14:00. Kdy bude opět tato akce? Příští rok opět v září.

Ve stejné době probíhala i akce pro dospělé. Konala se na stejné trase jako akce pro děti. Jen byla o něco delší. Přišlo na ní hodně lidí a přestože měla být pro dospělé, účastnily se jí i děti.

Pionýři se už těší, až bude tato akce příště a pozdravují všechny účastníky pohádkového lesa a Habartovských toulek.

Napsal: Daniel Frank z 9. B

PROČ JE MI ČLOVĚK SYMPATICKÝ?

Já vlastně ani nevím. Někteří lidé jsou mi sympatičtí jen tím, jak vystupují, jiní zase tím, že se mile usmívají a tváří se kamarádsky. Některé musím poznat hlouběji, abych věděla, zda se s nimi chci bavit. Většinou vycházím s každým, jsem kamarádká, ukecaná. Mám ráda lidi, co se na svět dívají optimisticky, i když je to ve chvíli, kdy jiní to tak nevidí. Mám ráda lidi, co se umí bavit, smát, lidi, kteří vás podrží ve chvíli, kdy to potřebujete, lidi, co umí naslouchat i poradit, prostě lidi, co žijí a neřeší.

PROČ A ČÍM JE MI ČLOVĚK NESYMPATICKÝ?

Někteří lidé jsou mi nesympatičtí už jen tím, jak se s vámi baví. Nesnáším lidi, kteří mi lžou do očí a pomlouvají mě za zády. Tuto skupinu lidí nemůžu ani cítit. Také nemám ráda lidi, co se nad ostatními povyšují a myslí si, že jsou něco víc než my. A nesnáším nafoukané a rozmazlené lidi. Vadí mi i lidé, kteří jdou za tím, co chtějí

a jdou za tím, dokud toho nedosáhnou a je jim jedno, co to bude stát a komu všemu tím ublíží. Tedy lidi, co jdou za svým cílem za každou cenu. Málem bych zapomněla na skupinu lidí, kteří ubližují zvířatům a lidem. Myslím, že tito lidé nemají ani žádnou hrdost ani soucit. Také nemám ráda lidi, co někomu závidí, a proto mu ubližují. Je to hloupá lidská vlastnost. Beru, když někdo závidí, ale nechlubí se tím. Také nemám ráda lidi, co ze sebe dělají hloupé, i když jsou chytrí. Když někoho takového potkám, ptám se: „Proč se tak chová?“ Víte, koho nejvíc nemám ráda ze všech lidí? Ty, co neumí uznat svou chybu a omluvit se za ni. Tito lidé nemají charakter.

Napsaly: Denisa Váchová , Monika Harvalíková z IX. A

Winter

Zdeněk Cicko ze VI. B

It's very very cold
and my hat is old.
The wind is strong
and the winter is very long.
The weather is very bad
and my sister is very sad.
It's snowing on my house
and outside there isn't a mouse.